

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 21C/6/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714206000
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Pagáč
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5714206000.4

Rozhodnutie

Sudca Okresného súdu Martin JUDr. Dušan Pagáč v právnej veci navrhovateľa: R.. O. O., I.. X.X.XXXX, Z. F.. M. XXXX/XX, XXX XX W. - E., proti odporkyni: N. O., I.. XX.X.XXXX, G. Z. M. XXXX/., XXX XX W., zastúpená opatrovníkom Mestom Martin, v konaní o určenie výživného na rozvedenú manželku takto

rozhodol:

I. Vyživovacia povinnosť navrhovateľa R.. O. O. voči odporkyni N. O.T. U. rzsudkom Okresného súdu Martin č.k. 5C/89/09-43 zo dňa 8.10.2009 vo výške 200,- Eur mesačne sa s účinnosťou od 29.4.2014 ruší.

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom, ktorý bol súdu doručený dňa 29.4.2014 navrhovateľ žiadal, aby súd jeho vyživovaciu povinnosť voči odporkyni, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 5C/89/2009-43 zo dňa 8.10.2009 vo výške 200,- Eur mesačne, zrušil. Zrušenie výživného žalobca žiadal preto, že uplynula zákonná doba 5-tich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva. Navrhovateľ uviedol, že s odporkyňou uzatvorili dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na základe ktorej jej už 8.11.2010 vyplatil sumu 8.000,- Eur, dňa 13.12.2010 sumu 7.705,45 Eur, dňa 13.12.2010 sumu 5.500,- Eur, dňa 12.4.2011 sumu 21.205,92 Eur, dňa 26.5.2011 sumu 700,- Eur a dňa 20.6.2011 sumu 700,- Eur. Navrhovateľ uviedol, že určené výživné po celú dobu 5-tich rokov riadne platil. Na manželku previedol aj svoj jednoizbový byt na U.. K. Č.. X a to bezplatne. Tento byt jeho bývalá manželka predala. Podľa odhadu mal hodnotu 28.200,- Eur. Ďalej navrhovateľ argumentoval tým, že jeho bývalá manželka už od rozvodu manželstva v roku 2009 užíva jeho rodinný dom, ktorý nebol súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov, bez toho, aby od nej za túto službu požadoval náhradu.

Odporkyňa sa k návrhu vyjadrila svojim podaním zo dňa 3.7.2014 a so zrušením príspevku, ktorý jej bývalý manžel na výživu platí, nesúhlasila.

Súd vo veci vykonal dokazovanie vypočítaním navrhovateľa, listinami založenými v spise, pripojeným spisom tunajšieho súdu sp.zn. 5C/89/2009, 21C/1/2010 a 8C/142/2012 a z i s t i l:

Rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 5C/89/2009-43 zo dňa 8.10.2009 súd zaviazal navrhovateľa R.. O. O., aby po rozvode prispieval na výživu N. O., ktorá je jeho bývalou manželkou, sumu 200,- Eur mesačne.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 3 Zákona o rodine príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu 5-tich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť, ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stav, vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremičuje, možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Bolo preukázané, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu č.k. 9C/4/09-34 zo dňa 2.4.2009. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.4.2009.

Podľa § 72 ods. 3 Zákona o rodine príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu 5-tich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode.

Rozhodnutie o rozvode nadobudlo právoplatnosť dňa 28.4.2009 a zákonná 5-ročná lehota uplynula dňa 28.4.2014. Navrhovateľ podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti nasledujúceho dňa, teda 29.4.2014. Súd skúmal, či nie sú výnimočne dané dôvody, aby rozhodnutie súdu o povinnosti platiť príspevok na výživu rozvedeného manžela po uplynutí 5-tich rokov nezrušil a zisťoval, či odporkyňa nie je schopná sa vzhľadom na svoj nepriaznivý zdravotný stav sama živiť. Bolo preukázané, že zdravotný stav odporkyne nie je dobrý a to najmä po psychickej stránke. Odporkyňa N. O. bola rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 19Ps/6/2014-255 zo dňa 23.6.2016 obmedzená v spôsobilosti na právne úkony. Podľa tohto rozhodnutia N. O. nie je spôsobilá samostatne konať pred súdom, štátnymi, verejnými a samosprávnymi orgánmi, v osobnom a písomnom styku, uzatvárať zmluvy, nakladať s hnutelným a nehnuteľným majetkom, z týchto dôvodov súd N. O. ustanovil opatrovníka a to Mesto Martin, ktorého právomoci vo výroku rozsudku vymedzil.

Po rozvode manželstva účastníci uzatvorili dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to dňa 8.11.2010. Masa hnutelného a nehnuteľného majetku, ktorý patril podľa tejto dohody do bezpodielového spoluvlastníctva manželov bola pomerne vysoká. V dohode sa navrhovateľ zaviazal, že zaplatí odporkyni na vyporiadanie jej podielu sumu 97.205,92 Eur a to na základe ocenenia vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to najmä na základe znaleckého posudku, ktorý vypracovala R.. Z. K.Á.. Táto dohoda účastníkov bola realizovaná aj v evidencii katastra nehnuteľností. Dohoda, ktorou účastníci vyporiadali svoje bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, bola však spochybnená odporkyňou N. O., ktorá podala žalobu o zrušenie tejto dohody. Konanie o tejto žalobe je na tunajšom súde vedené pod sp.zn. 8C/142/2012 a nie je ukončené. Pre rozhodnutie v tejto veci je však rozhodujúca masa majetku, ktorý patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ktorej všeobecná cena je približne 200.000,- Eur.

Odporkyňa N. O. je invalidnou dôchodkyňou a mesačne poberá dôchodok približne vo výške 500,- Eur mesačne. Podľa potvrdenia sociálnej poisťovne zo dňa 5.12.2013 jej bol vyplácaný dôchodok (určený k 1.1.2014) vo výške 487,80 Eur mesačne. Významnou skutočnosťou pri hodnotení dôvodov, ktoré sú rozhodujúce pre posúdenie otázky či zrušiť vyživovaciu povinnosť po uplynutí 5-tich rokov alebo nie, je aj tá skutočnosť, že odporkyňa užíva rodinný dom, ktorý patrí navrhovateľovi už vyše 7 rokov bezplatne a platí len cenu energií a služieb. Podľa potvrdenia zamestnávateľa navrhovateľa bol jeho čistý mesačný príjem v období od 1.4.2015 do 31.3.2016 - 1.341 Eur mesačne.

Za týchto okolností súd považoval obdobie 5-tich rokov, počas ktorých navrhovateľ platil odporkyni príspevok na výživu rozvedeného manželstva, za dostatočné a jeho vyživovaciu povinnosť, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 5C/89/2009-43 zo dňa 8.10.2009 s účinnosťou od podania návrhu, teda od 29.4.2014 zrušil. Súd prihliadol najmä na pomerne vysoké finančné sumy, ktoré jej reálne navrhovateľ v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov už zaplatil, ale aj

na skutočnosť, že žalobkyni umožnil po dobu 5-tich rokov užívať jeho rodinný dom. Jeho rodinný dom bezplatne užíva odporkyňa aj v súčasnosti po uplynutí 7-mich rokov od rozvodu manželstva. Majetkové pomery odporkyne, ako aj jej príjem z invalidného dôchodku sú na nadštandardnej úrovni a preto súd vyživovaciu povinnosť odporkyni zrušil. Súd prihliadol aj na správanie sa navrhovateľa po rozvode manželstva a ocenil skutočnosť, že už vyše 7 rokov poskytuje odporkyni bezplatné bývanie vo svojom rodinnom dome. Pokiaľ by v budúcnosti došlo k výraznej zmene pomerov, ktoré sú rozhodujúce pre určenie povinnosti primerane prispievať na výživu rozvedeného manželstva (aj po uplynutí zákonnej doby 5-tich rokov), súd môže opätovne rozhodnúť o tejto vyživovacej povinnosti. Dôvody pre takéto rozhodnutie však musia byť výnimočné (§ 72 ods. 3 Zákona o rodine).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného nesporného poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.